

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) skal jeg sige, at jeg har ikke med et Ord i Gaar omtalt Drikkeriet paa Arbejdspladserne, ikke med et Ord nævnt det.

Maa jeg med Hensyn til Paastanden om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen sige, at jeg langt foretrækker den første Dagsorden. Da Kommissionen slet ikke har beskæftiget sig med Straffeloven, mener jeg, der ikke er særlig Grund til at drage den ind ved denne Lejlighed, skønt jeg gerne vil være med til en Revision ogsaa af Straffeloven.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Da den højtærede Minister i Gaar — paa dette Punkt har jeg sikkert ikke misforstaaet ham — snarere fandt en Hindring end en Støtte for at kunne fremkomme med Forslag til en Reform af vor militære Strafferetspleje deri, at der havde været en Kommission, som ikke var bleven enig, men havde fremlagt hele 3 Forslag, kan jeg ikke deri, at der ikke har været nogen Kommission til Overvejelse af den militære Straffelov, se nogen Grund til, at han ikke kunde fremsætte et Forslag til en Reform af den militære Straffelov, og da jeg saaledes ikke ser nogen Anledning til ikke at tage den med, maa jeg vedblivende haabe, at Flertallet her i Tinget vil yde sin Støtte til, at dette Punkt medtages i Dagsordenen.

Ordføreren for Forespørgerne (Chr. Rasmussen): Jeg kan ogsaa for saa vidt udtale min Glæde over det af Flertalspartiet her i Tinget stillede Forslag til Overgang til Dagsordenen, som det synes at tyde paa, at man fra det Partis Side, hvad for Resten ogsaa de faldne Udtalelser godtgøre, ønsker at komme til en anden Ordning af den militære Retspleje end den nuværende. Men jeg skal dog i Anledning af de faldne Udtalelser i Dag sige, at jeg havde tænkt mig, at under den militære Retspleje maatte ogsaa høre en Ændring af den militære Straffelov. Nu er jeg bleven klar over, at dette ikke forholder sig rigtigt, og jeg maa derfor anbefale det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), hvis Udtalelser jeg i det hele kan tiltræde, og for hvis Tilslutning til den Sag, vi her have rejst, jeg takker ham.

I øvrigt have mit Parti og jeg kun Grund til at være tilfredse med Resultatet af denne Forespørgsel, idet man fra alle Sider har erkendt dens Berettigelse, erkendt, at den militære Strafferetspleje bør ændres i human Retning. Der er altsaa Grund til i al Almindelighed at glæde sig over, at vi have faaet Lejlighed til at bringe den Sag frem, og jeg vil saa blot udtale Haabet om, at vor Forespørgsel og den Dagsorden, der rimeligvis bliver vedtaget efter Debattens Slutning, maa bevirke, at der nu tages alvorlig fat paa Sagen. Hvis det saa skulde vise sig, at den civile Retsreform strander, haaber jeg, at Ministeren ikke derfor vil betragte den militære Retsreform som skrinlagt. Jeg opfattede den højtærede Ministers Udtalelser i Gaar saaledes, at skulde den civile Retsreform strande, vil han alligevel søge at fremme den militære Retsreform paa et mere humant Grundlag, end den nuværende hviler paa, og det takker jeg ham for.

Paa min Forespørgsel til den højtærede Minister om, hvorvidt han vilde søge Benaadning for de dømte Husarer, svarede Ministeren, at *straks* kunde der ikke være Tale om det. Maa jeg have Lov til at haabe, at dette „straks“ betyder, at der inden ret lang Tid vil blive udvirket Benaadning. Hvis jeg maa optage Ministerens Ord paa den Maade, kan jeg være tilfreds med dem. Det forekom mig nemlig, at der laa noget i den højtærede Ministers Betoning, som tydede paa, at noget saadant vil ske, inden der er gaaet ret lang Tid.

Jeg skal saa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de faldne Udtalelser og da først vende mig til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen). Det ærede Medlem begyndte med at rose mig og fortælle Tinget, at jeg havde været Underofficer, og føjede endog til: en meget dygtig Underofficer. Det havde han faaet bekræftet af en af vore fælles overordnede, Forfatteren til „En Rekrut fra 64“ antager jeg, det er, en Mand, under hvis Kommando jeg har staaet, og en Mand, som jeg sætter overordentlig høj Pris paa som en overordentlig human Officer. Jeg synes ikke desto mindre, at det er for megen Ros, jeg faar af det ærede Medlem, thi hele min Underofficerstid indskrænker sig til 30 Dage, og det var endda kun i den allerlaveste Grad som Underofficer. Naa, jeg maa tilføje, at jeg fik nok af Militærlivet i de 15 Maanedere, jeg havde